

Nettiraamattu lapsille

Joona ja
iso kala

Kirjoittaja: Edward Hughes

Kuvittaja: Jonathan Hay; Alastair P.

Sovittaja: Mary-Anne S.

Kääntäjä: Anni Kernaghan

Tuottaja: Bible for Children
www.M1914.org

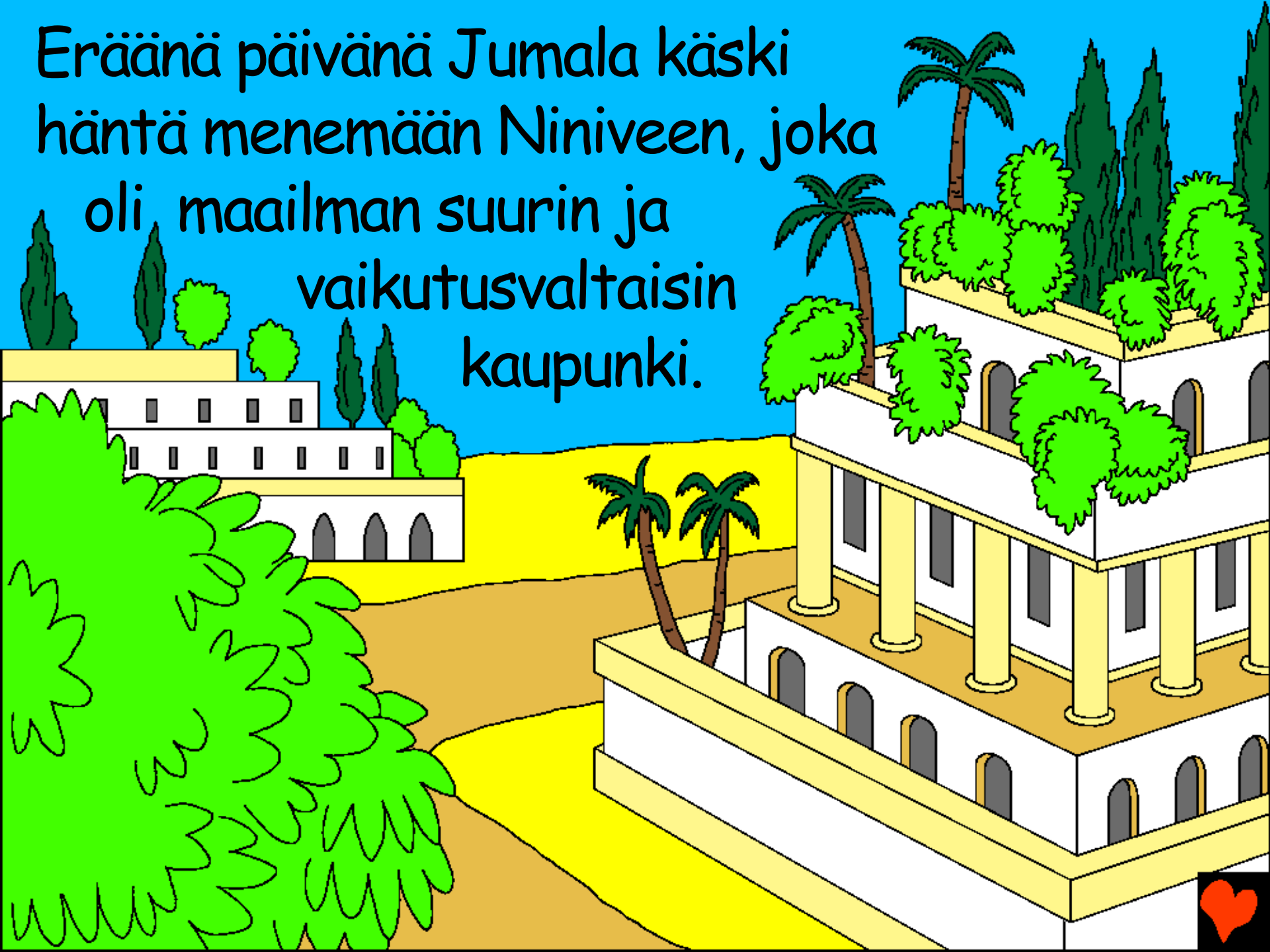
©2026 Bible for Children, Inc.
Lisenssi: Voit vapaasti kopioida tai printata
kertomuksen, kunhan et myy sitä.

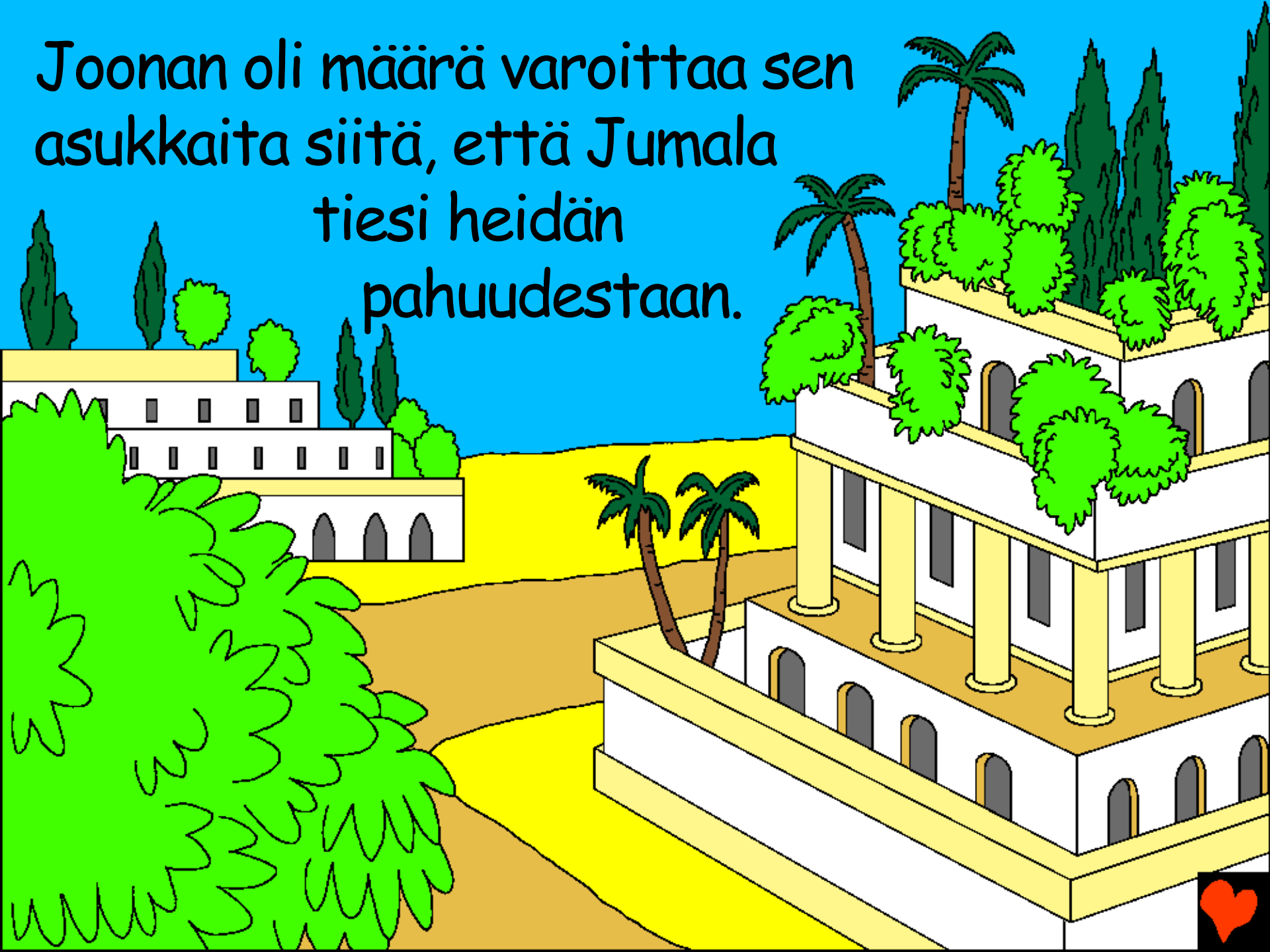
Monta vuotta sitten Israelin
maassa asui mies nimeltä
Joonas.

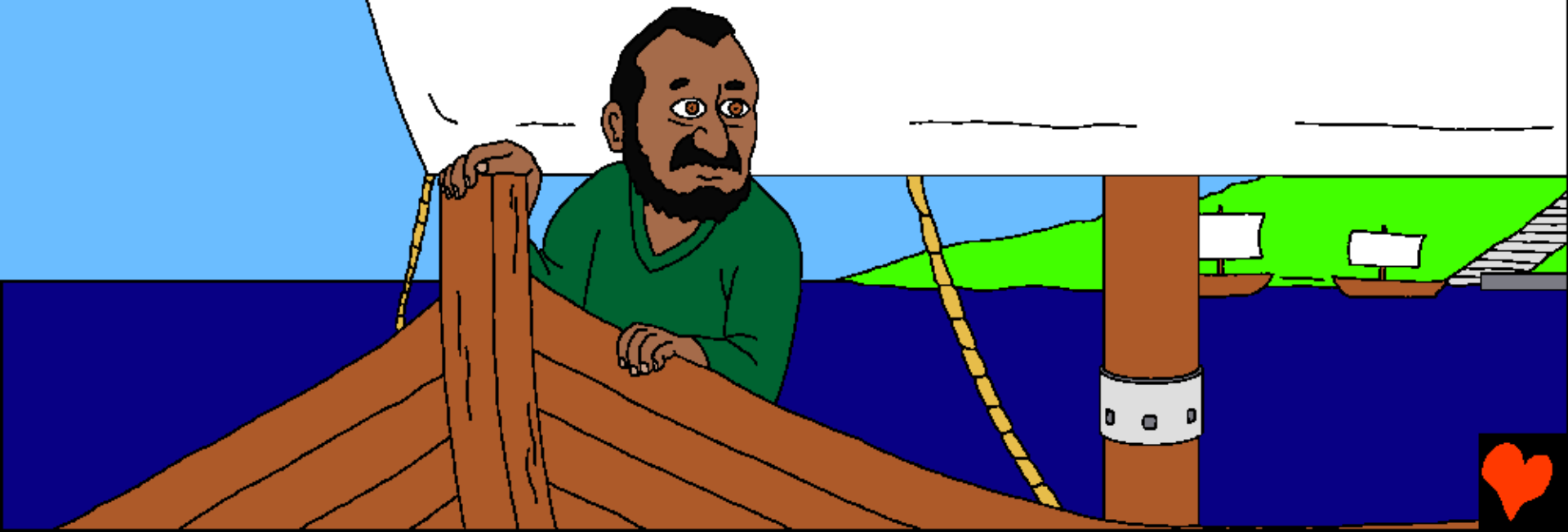
Eräänä päivänä Jumala käski häntä menemään Niniveen, joka oli maailman suurin ja vaikutusvaltaisin kaupunki.

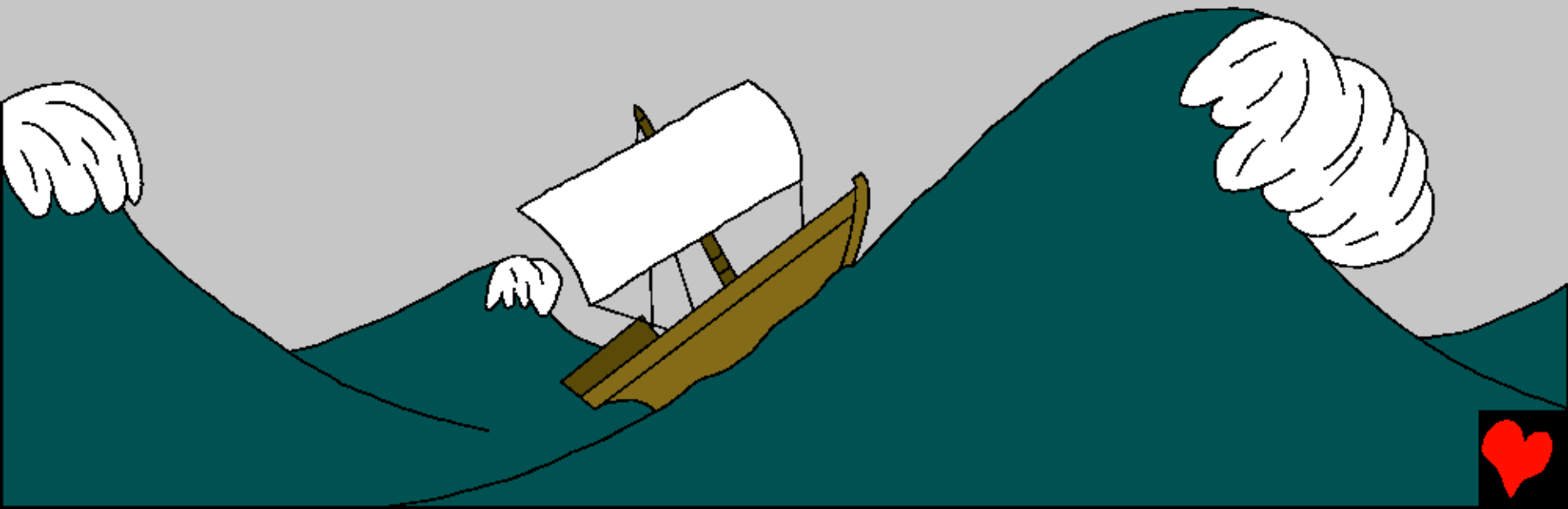
Joonan oli määrä varoittaa sen
asukkaita siitä, että Jumala
tiesi heidän
pahuudestaan.

Joona ei totellut Jumalaa! Niniveen menon sijasta Joona nousi laivaan ja purjehti vastakkaiseen suuntaan Tarsis-nimiseen paikkaan.

Herra lähetti kovan tuulen merelle.
Myrsky oli kova! Merimiehet pelkäsivät,
että laiva hajoaisi
ja uppoaisi.

Myrsky paheni entisestään. Kahuissaan merimiehet rukoilivat omia jumaliaan ja heittivät kaiken lastin yli laidan keventääkseen laivaa.

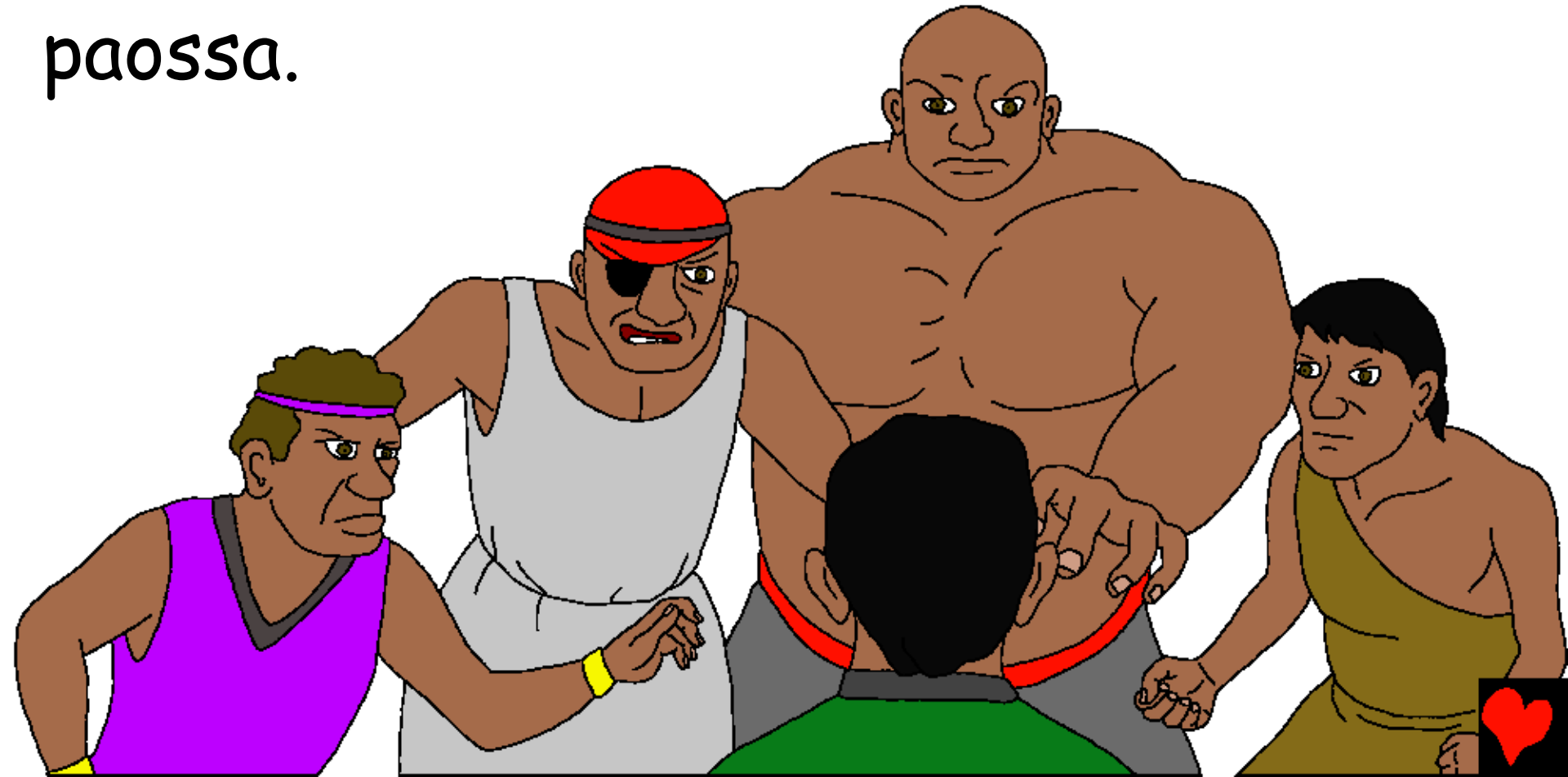
Mutta mikään ei auttanut.

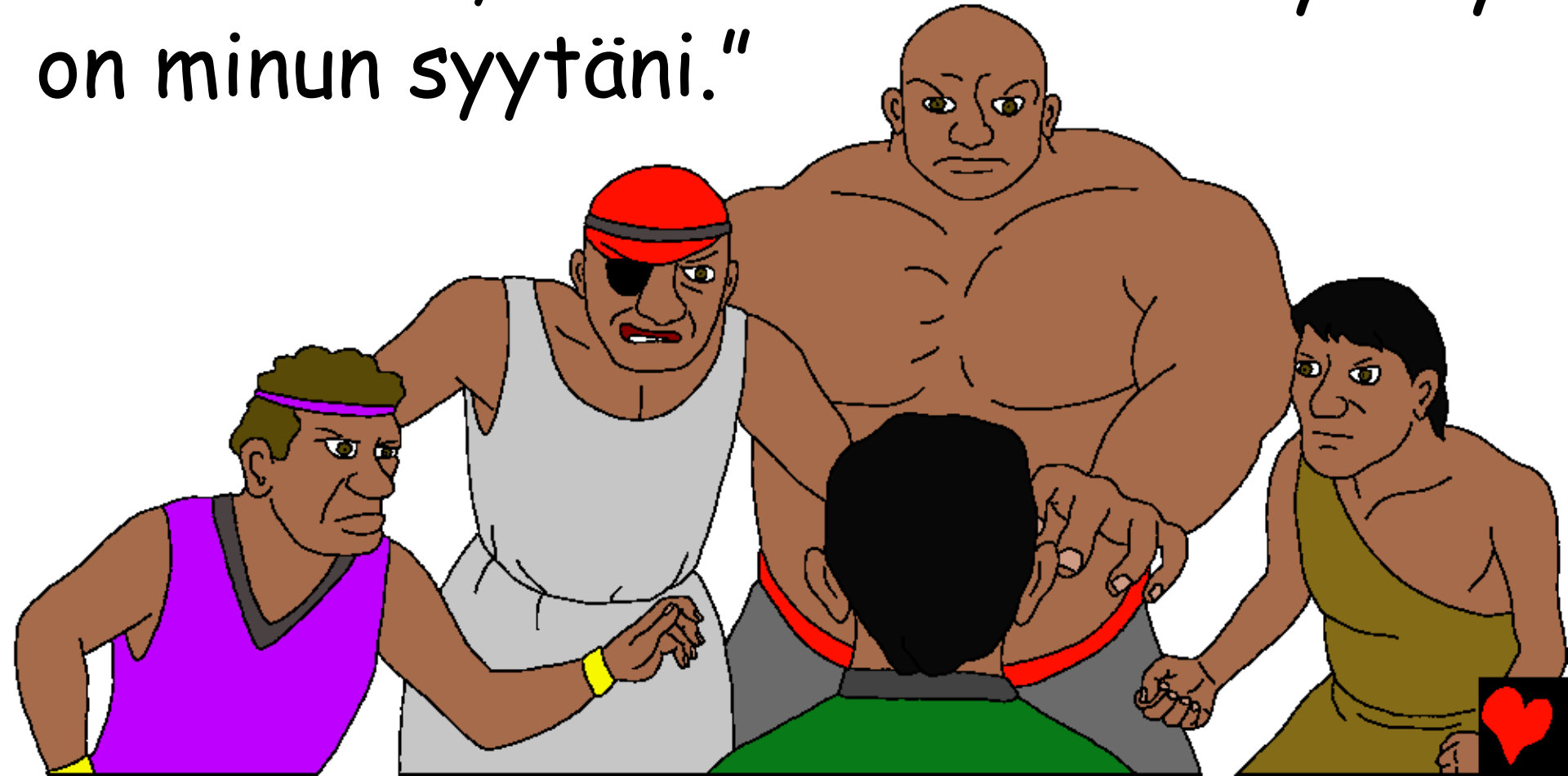
Joona oli laivalla ainoa mies, joka ei rukoillut. Sen sijaan hän oli pannut maata laivan sisällä ja nukkui sikeästi. Laivan kapteeni löysi hänet. "Sinäkö vain nukut? Nouse ylös ja huuda avuksi jumalaasi! Ehkä sinun jumalasi huomaa meidät, niin ettemme huku."

Merimiehet tulivat pian siihen tulokseen, että vaikea tilanne johtui jotenkin Joonasta. Hän kertoi heille, että hän oli Herraa paossa.

He kysyivät, "Mitä meidän pitäisi tehdä sinulle, että meri tyyntyisi?" "Heittäkää minut mereen," Joonna vastasi. "Minä olen varma, että tämä hirveä myrsky on minun syytäni."

Merimiehet eivät halunneet heittää Joonaa yli laidan. He soutivat ja yrittivät viedä laivan maihin. Mutta se ei onnistunut.

Jäljellä oli vain yksi mahdollisuus!

Merimiehet rukoilivat anteeksiantoa,
ottivat
Joonasta
kiinni ja
heittivät hänet laidan
yli. Kun Joonas katosi
aaltoihin, meri tyyntyi ja
tuuli hiljeni. Merimiehet
pelästyivät yhtäkkiä
sään muutosta
enemmän kuin
myrskyä.

He tiesivät,
että vain
Jumala
voi saada
sen aikaan.
Pelolla ja
kunnioituksella
he ylistivät
Herraa.

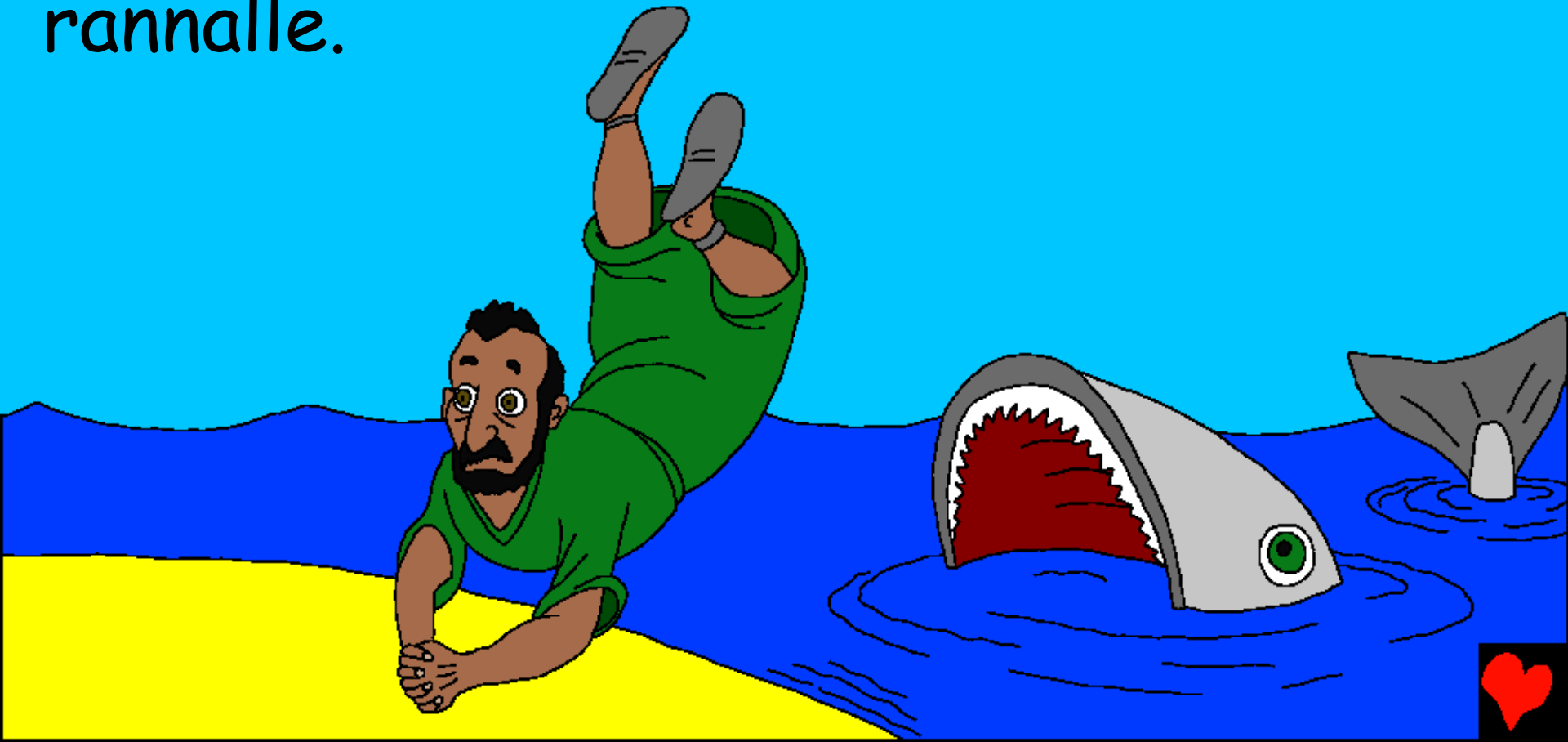
Tällä välin tottelematon viestinviejä sai kokea yllätyksen. Upotessaan avuttomana meren syvyyksiin Joonna tiesi, että mikään ei voisi pelastaa häntä hukkumasta. Hän olisikin hukkunut - mutta Jumalalla oli muita suunnitelmia.

Jumala lähetti suuren kalan nielaisemaan Joonan. Kala oli paikalla juuri oikeaan aikaan! Yhdellä kulauksella Joonan oli pois merestä ja kalan vatsassa. Joonan oli kalan sisällä kolme päivää. Hänellä oli paljon aikaa ajatella ja rukoilla.

Kolme päivää myöhemmin Joonas lopulta lupasi totella Jumalaa. Heti sen jälkeen Jumala puhutteli kalaa, ja se oksensi Joonan rannalle.

Jumala käski Joonaa uudelleen menemään Niniveen saarnaamaan Jumalan sanaa. Tällä kertaa Joonaa teki niin! Joonaa meni kaupunkiin ja huusi, "Enää neljäkymmentä päivää, sitten Ninive hävitetään."

Niniven asukkaat uskoivat Jumalan sanaa. He olivat ilman ruokaa ja pukeutuivat säkkivaatteeseen, jotta Jumala tietäisi, että he katuivat syntejään.

Jopa kuningas nöyrtyi Jumala edessä.
Hän nousi valtaistuimeltaan, pukeutui
säkkivaatteeseen ja istuutui tuhkaan.
Hän käski kaikkia kääntymään
pahoista teoistaan ja
väkivallasta ja
rukoilemaan, että
Herra antaisi

heille
anteeksi.

Jumala antoi heille anteeksi!
Se oli varmasti suuri ilon päivä
Ninivessä,
kun
ihmiset
näkivät, ...

... että Jumala on antanut heille
synnit anteeksi. ... Mutta yksi
ihminen
oli hyvin
vihainen.
Joonas!

Miksi Joonas oli vihainen? Hän sanoi Jumalalle, "Minä tiesin, että sinä olet anteeksiantava ja laupias Jumala, sinä olet kärsivällinen ja sinun hyvyytesi on suuri."

Toisin sanoen Joona tiesi, että Jumala antaa aina anteeksi niille, jotka ovat pahoillaan synneistään ja tottelevat Jumalan sanaa. Näytti siltä, että Joona ei pitänyt niniveläisistä. Hän ei halunnut, että he saisivat syntinsä anteeksi.

Joona oli niin vihainen Jumalalle, että hän sanoi, "Ota minun henkeni. Parempi minun on kuolla kuin elää."

Joona istui kaupungin ulkopuolella ja odotti, mitä Jumala tekisi seuraavaksi. Herra kasvatti suurilehtisen kasvin.

Se kasvoi nopeasti ja suojasi Joonaa kuumalta auringolta koko päivän.

Seuraavana aamuna Jumala lähetti madon, joka kuihdutti kasvin. Sitten Herra lähetti kuuman, voimakkaan tuulen, joka puhalsi niin että Joona uskoi kuolevansa. Joona vihastui tästä entisestään.

Sitten Herra sanoi Joonalle,
"Onko sinulla mitään syytä olla
vihainen? Sinä suret
kasvia, vaikka et ole
nähty

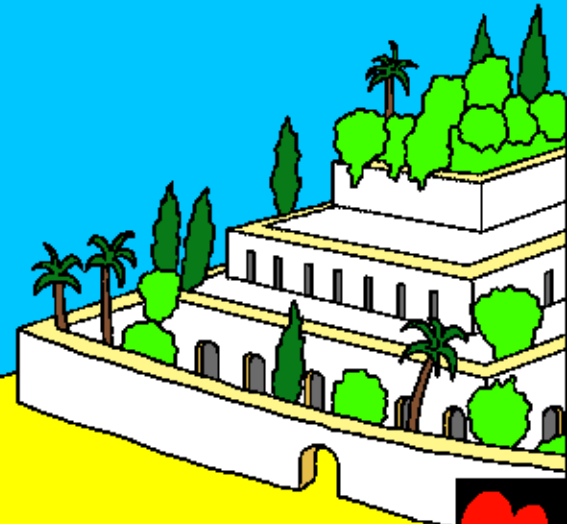
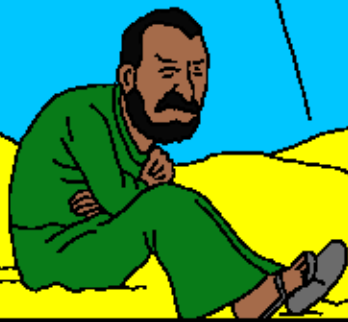
vaivaa sen
vuoksi etkä
ole sitä
kasvattanut."

“Yhden yön se vain eli,
yhden yön jälkeen se
kuihtui pois.”

"Enkö minä säälisi Niniveä,
tuota suurta kaupunkia, missä
asuu tuhansia ihmisiä?"

Joona ja iso kala

Tämä kertomus löytyy Raamatusta,

Joona

"Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee."

Ps. 119:130

Loppu

Tässä Raamatun kertomuksessa kerrotaan Jumalasta, joka on meidät luonut ja joka haluaa sinun tuntevan Hänet.

Jumala tietää, että olemme tehneet pahaa, mitä Hän kutsuu synniksi. Synnin rangaistus on kuolema, mutta Jumala rakastaa sinua niin paljon, että Hän lähetti ainoan poikansa, Jeesuksen, kuolemaan ristillä ja kärsimään rangaistuksen synneistämme. Sitten Jeesus nousi kuolleista ja palasi kotiin taivaaseen!

Jos uskot Jeesukseen ja pyydät Häneltä syntejäsi anteeksi, Hän tekee sen! Hän tulee elämääsi nyt, ja sinä saat elää Hänen kanssaan ikuisesti.

Jos uskot, että tämä on totta, sano Jumalalle näin: Rakas Jeesus. Uskon että sinä olet Jumala ja tulit ihmiseksi, kuolit syntieni tähden ja nousit kuolleista. Tule elämääni ja anna minulle synnit anteeksi, jotta saisin uuden elämän nyt ja saisin elää kanssasi iankaikkisesti. Auta minua olemaan Sinulle kuuliainen ja elämään Sinun lapsenasi. Aamen

Lue Raamattua ja puhu Jumalalle joka päivä!
Joh.3:16

